

Svar (5/3 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Fra Justitsministeriet har jeg indhentet følgende udtalelse, hvortil jeg henviser:

»For så vidt angår den strafferetlige forfølgning behandles sagen efter retsplejelovens regler af den stedlige politimester, i det foreliggende tilfælde af politimesteren på Frederiksberg, hvor rederiet har kontoradresse.

Der vil under en straffesag af anklagemyndigheden kunne nedlægges påstand om frakendelse af retten til fortsat at drive en bestemt virksomhed – her rederivirksomhed – eller til at udøve denne under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen og særlige omstændigheder taler derfor, jf. straffelovens § 79, stk. 2.

I denne forbindelse kan retten efter straffelovens § 79, stk. 4, under behandlingen af en sag om frakendelse efter § 79, stk. 2, træffe bestemmelse om, at den pågældende skal udelukkes fra at udøve den omhandlede virksomhed, indtil sagen er endeligt afgjort.

Det vil som anført være anklagemyndigheden, der skal tage stilling til, om der under en eventuel straffesag skal nedlægges påstand om frakendelse af retten til at drive rederivirksomhed. Efter retsplejelovens ordning kan anklagemyndighedens beslutninger vedrørende straffesagers behandling indbringes for Justitsministeriet som øverste klagemyndighed. Da Justitsministeriet således senere kan komme til at tage stilling til den konkrete sag, vil det af principielle grunde ikke være rigtigt på nuværende tidspunkt nærmere at kommentere spørgsmålet om frakendelse efter straffelovens regler.«

Spm. nr. S 234

Til *industriministeren* (20/2 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at nedbringe sagsbehandlingstiderne i Erhvervsankenævnet for ankesager fra Finanstilsynet?«

Begrundelse

Det er vores indtryk, at ankemuligheden bruges til at sylte sagerne.

Svar (1/3 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Proceduren for behandling af klager i Erhvervsankenævnet er tilrettelagt på en sådan måde, at klagerne normalt behandles i den rækkefølge, de indkommer til ankenævnets sekretariat. Der vil dog kunne foretages en prioritering efter sagernes art og karakter.

Ankenævnsproceduren forudsætter, at der sker en høring af sagens parter. Ankenævnet gennemfører straks efter sagens modtagelse en skriftlig høringsprocedure, hvor parterne har lejlighed til at komme med indlæg samt til at kommentere hinandens indlæg. Undertiden inddrages andre end parterne – f.eks. en interesseorganisation. Høringsfristen fastsættes af ankenævnets formandskab normalt til 4–5 uger, i særlig omfattende sager dog helt op til 8 uger.

Når formandskabet finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, tages sagen op til afgørelse. Ved afgørelsen deltager formanden eller næstformanden og mindst 2 sagkyndige nævnsmedlemmer. I særlig omfattende sager bestemmer formandskabet normalt, at sagen skal forhandles mundtligt med parterne, inden sagen afgøres.

Jeg kan oplyse, at en klage over en afgørelse fra Finanstilsynet på bank-, sparekasse- og realkreditområdet ikke har opsættende virkning. Ankenævnet eller formanden kan dog, hvor særlige grunde taler derfor, bestemme, at en klage tillægges opsættende virkning.

Der skal i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen gennemføres en konsulentundersøgelse, som igangsættes i april–maj måned. Som et led i denne undersøgelse vil der blive foretaget en vurdering af Erhvervsankenævnets rutiner og administrative procedurer m.m. Resultatet af undersøgelsen skal foreligge inden udgangen af 1991, og på baggrund heraf vil der blive taget stilling til eventuelle ændringer i ankenævnets forhold.

Spm. nr. S 235

Til *boligministeren* (20/2 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at nedbringe sagsbehandlingstiderne i Erhvervsankenævnet for ankesager fra Finanstilsynet?«